

[Ib Christensen.]

Dertil kommer så det rent miljømæssige. Farø er en naturperle med gamle kulturhistoriske gårde, der vil blive totalt ødelagt, og de meget værdifulde og fredede områder omkring Kulsbjerg på Sjælland vil blive stærkt forringede.

Minister for offentlige arbejder *Damsgaard's* svar (26. juli 1974):

Jeg har for nylig besvaret et tilsvarende spørgsmål om Farøprojektet fra folketingets udvalg om offentlige arbejder.

I mit svar af 28. juni 1974 på udvalgets spørgsmål 19 meddelte jeg, at jeg har besluttet at lade vejdirektoratet gennemføre en fornyet undersøgelse af mulighederne for at anlægge en motorvej mellem Bårse i nord og Sakskøbing i syd.

En sådan undersøgelse har jeg fundet det rigtigst at lade foretage under hensyn til den nuværende situation med ændrede økonomiske forhold samt hensynet til nødvendigheden af at søge forbruget af benzin og dieselolie begrænset mest muligt.

Af *Poulsgaard* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (18. juli 1974):

„Overvejer ministeren at inddrage statsstøtten til filmproducenterne, da en spildprocent på 50 ikke kan være i samfundets interesse?“

(Spm. nr. 328).

Begrundelse

Baggrunden er en artikel i *Berlingske Tidende* den 14. juli 1974, hvoraf det fremgår, at halvdelen af de film, der opnår støtte, aldrig bliver til noget. I en sparetid er det urimeligt at øde skattekroner på luftkasteller.

Minister for kulturelle anliggender *Nathalie Linds* svar (25. juli 1974):

I begrundelsen for det stillede spørgsmål henvises til *Berlingske Tidende* for den 14. juli 1974, hvori der i en artikel med overskriften „Spildprocent på 50 i dansk filmstøtte“ bl. a. anføres, at hvert andet projekt, der får økonomisk støtte af filminstituttet, aldrig bliver til en færdig film.

Da den nævnte artikel — ud over at indeholde helt fejlagtige oplysninger om Jens

Jørgen Thorsens Jesusfilm — kan efterlade det indtryk, at man under omtalen af spildprocenter hentyder til alle de former for filmstøtte, der kan ydes af filminstituttet efter den gældende lov, finder jeg anledning til indledningsvis at fastslå, at der kun er tale om spildprocenter i forbindelse med de støtteforanstaltninger, som har karakter af manuskript- eller researchstøtte. Det kan i tilslutning hertil oplyses, at der til disse formål på finansloven for indeværende år er opført en bevilling på 300.000 kr., medens instituttets bevilling til andre støtteforanstaltninger i samme finansår andrager 12,7 mill. kr.

Selv om det må beklages, at en del af bevillingen til manuskriptstøtte anvendes til projekter, som ikke resulterer i færdige filmværker, og selv om der naturligvis påhviler filminstituttet en forpligtelse til at søge spildprocenter nedbragt mest muligt, tror jeg ikke, det er muligt helt at undgå sådanne spildprocenter, såfremt man vil opretholde ønsket om på et tidligt stadi at stimulere nye talenter.

I øvrigt forekommer det mig noget forenklet, når man ud fra de eksempler, som omtales i artiklen i *Berlingske Tidende*, når til den konklusion, at der skulle være en spildprocent på 50 forbundet med den gældende manuskriptstøtteordning.

Den omstændighed, at en ydet manuskriptstøtte ikke følges op af en produktionsstøtte fra filminstituttet, behøver ikke at være ensbetydende med, at manuskriptet savner kvalitet, og at den ydede støtte er spildt. Film-instituttet råder over givne bevillinger, og ved fordelingen af disse stilles man over for at skulle foretage en prioritering, hvorved selv støtteværdige projekter må afvises.

Man kan også forestille sig den situation, at et manuskript, hvortil der er ydet støtte, på et senere tidspunkt tages op på ny og resulterer i en færdig film, hvis produktion i første omgang f. eks. kan være stillet i bero, fordi det på dette tidspunkt ikke var muligt at tilvejebringe den private kapital, som er nødvendig, eftersom filminstituttets produktionsstøtte højst kan ydes med 70 pct. af produktionsomkostningerne.

Manuskriptstøtteordningen har hjemmel i bestemmelsen i § 11, stk. 2, nr. 4, i lov nr. 236 af 7. juni 1972 om film og biografer.